

نگاهی به رمان «بِخ نوشته‌سینا حشمدار

خشونت برای تثبیت روایت قدرت

ضحی کاظمی

نخستین رمان سینا حشمدار که زمستان گذشته توسط نشر چشمه روانه بازار کتاب شد، در فضایی بی‌نام و بی‌هویت تعریف می‌شود. مشخص نبودن موقعیت جغرافیایی، مکانی و زمانی داستان و استفاده از نمادهای بیشماري مانند برف، جاده، شب، گرگ و…، خواننده را به سمتی سوق می‌دهد که این رمان را به صورتی تمثیلی یا allegoric بخواند. حتی بهانه سفر «کیا» راوی سه فصل اول داستان، و مبدا و مقصد او مشخص نیست و تا انتها نیز مشخص نمی‌شود. همین امر که سرنویشت دیگر شخصیت‌های رمان را نیز دربرمی‌گیرد، تمثیلی بودن داستان را پررنگ‌تر می‌سازد. تمثیل را می‌توان روایتی دانست که پوشیده خوانده می‌شود به‌طوری‌که معنا(های) دیگری نیز به خود می‌گیرد. در اصل توصیف یک چیز است، زیر پوشش چیزی دیگر. داستان با ورود کیا به «جایگاه» بنزین در جاده‌ای که معلوم نیست از کجا به کجا می‌رود، آغاز می‌شود. سرد است و برف و بوران جاده را بسته، جایگاه، بنزین ندارد و تعداد زیادی از مردم مجبوند تا صبح در سرما سر کنند. اینجاست که به ترتیب با شخصیت‌های اصلی داستان به غیر از راوی آشنا می‌شویم؛ «اساق»، «منصور» و «پرویز». هر کدام از این سه نفر روایت‌های عجیب و غریبی برای کیا بازگو می‌کنند. هر سه اصرار دارند کیا به مانند دیگران در جایگاه بماند و آن موقع شب راهی جاده نشود. می‌توان این سه نفر را با محوریت منصور که به دو نفر دیگر دستور می‌دهد و آنها را زیرسلطه خود دارد، نمادی از قدرت حاکم بر مکان تمثیلی داستان یعنی همان «جایگاه» در نظر گرفت. با این اوصاف، سابق طبق گفته دیگران تنها کسی است که اطلاعات کامل درباره راه و منطقه دارد و به واسطه داشتن استراتی لازم بقا و بقیا پیدا کرده، راه به نوعی نمادی از دانش است. روایت‌های او درباره افرادی که به حرف او گوش نداده و در جاده تلف شده‌اند، هر شب بنا بر شنودنگانش تغییر می‌کند. اما درنهایت همه این روایات و قصه‌ها برای تثبیت موقعیت او به‌عنوان دانش قدرت حاکم بر «جایگاه» به کار می‌روند. منصور در مغازه‌اش همه چیز دارد؛ از مواد غذایی گرفته تا بنزین و حتی اسلحه. همه از او حساب می‌برند و می‌ترسند. او جلوی کیا بازی‌ها و نمایش‌های زیادی اجرا می‌کند، از تیراندازی و مانور دادن با تفنگش گرفته تا داروَرْدن دندان مصنوعی سابق و مسوم کردن پسرپچه و… . روایتی که درباره منصور تکرار می‌شود این است: پدرش شکارچی گرگ بوده و هر هفته گرگی را با همان تفنگی که منصور در اختیار دارد، شکار

جلد دوم

و جلوی مغازه‌اش چال می‌کرده. به نوعی منصور را می‌شود نماد قدرت اصلی دانست که مایحتاج اولیه مورد نیاز مردم را در اختیار دارد و می‌تواند با مرگ و زندگی شان بازی کند. همین‌طور به واسطه تفنگش، سبیلی از قدرت نظامی «جایگاه» است. روایت‌هایی که مقام منصور را در جایگاه قدرت تأیید می‌کنند، از رعب و وحشت برای شکل‌دهی شخصیت پدر منصور به‌عنوان شکارچی آق قهار و شکست‌ناپذیر استفاده می‌کنند؛ و در ادامه از ابهام هرگز پدر منصور که به احتمال زیاد به دست خود منصور کشته شده. برای همین از منصور هر کاری بر می‌آید و این خود خطرناک‌ترین وجه شخصیت او است که از قضا خشونت برایش مایه تفریح و سرگرمی است. رعب و وحشتی که همراه این روایات به شنونده منتقل می‌شود، او را به دوری کردن از منصور یا سر خم کردن در مقابل او وادار می‌سازد. اما «کیا» از پذیرفتن تسلط منصور سر باز می‌زند و قدرت نظامی‌اش را بی‌محل می‌کند. حاضر نمی‌شود برای گرفتن تفنگ با منصور به پشت بام برود (تنها شرطی که منصور برای واگذاری اسلحه گذاشته) و کلاهش‌داری سابق و منصور را نمی‌شنود و روایت‌های آنها را جدی نمی‌گیرد. درنهایت با «پرویز» راهی جاده می‌شود. اما نمی‌داند که در راه خود او و سابق و دیگران در جهت تثبیت قدرت او نفل شده به زبان بیاورد، به آنها اقرار کند و حتی خود را بخشی از آنها بداند. کاری که کیا درنهایت انجام می‌دهد، بی‌آنکه دقیقاً بداند چه می‌گوید و چه نمی‌گوید. به نوعی زیر بار این شکنجه‌ها حقیقت برای کیا همان شکلی را به خود می‌گیرد که منصور می‌خواهد. انسان‌هایی که به هر دلیل پایشان به «جایگاه» مخوف رمان «بِخ» باز می‌شود، با باید برای بقا، به قدرت پاسخ بر آن سر فرو آورند، یا مانند کیا او را مجبور به این کار خواهند کرد. افرادی که بخواهند از هر دو فرار کنند، یعنی نه تسلیم شوند، نه مقاومت کنند، مانند خانواده سه نفره‌ای که کیا با آنها اختلاط می‌کند، محکوم به مرگ و نیستی می‌شوند. به این شکل «بِخ» به‌تصویر کشیدن تمثیلی جایگاهی بی‌طرفه، تاریک و وهمناک، به خوبی چگونگی تثبیت قدرت روایت‌شده را با استفاده از در اختیار داشتن دانش، سیستم‌های هشداردهنده و پایشی و خشونت و شکنجه نشان می‌دهد.

خدا دم

■ **فرهیختگان**: باز نزدیک‌شدن به ایام محرم، آثار نمایشی تلویزیون نیز حال و هوای این مناسبت خاص را می‌گیرند. به جز چند اثری که به رسم هر ساله تولید و پیرای بار اول بخشی می‌شود، اغلب شبکه‌های تلویزیونی اقدام به بازپخش سریال‌های تولید شده در سال‌های گذشته می‌کنند. یکی از این سریال‌ها «مختارنامه» داوود میرباقری است که این بار قرار است در شبکه ج‌دی و با کیفیت فول ج‌دی پخش شود. برای اولین بار است که سریال «مختارنامه» با این کیفیت فول از تلویزیون ایران پخش می‌شود. قرار است این مجموعه تاریخی که هم اکنون در حال پخش است، شبکه‌آی فیلم است، در ایام محرم علاوه بر این شبکه، از شبکه تماشانیز به‌روی آنتن برود.

■ **فرهیختگان**: «مرجان ریاحی و وحید موساییان دو کارگردان ایرانی موفق شدند دو جایزه مهم جشنواره فیلم بغداد را به دست بیاورند. ریاحی با مستند ۳۰ دقیقه‌ای «نینجای ایرانی» جایزه ویژه هیات داوران جشنواره بغداد را به خود اختصاص داد و نخستین جایزه بین‌المللی خود را دریافت کرد. مستند «نینجای ایرانی» پیش از این در جشنواره‌های هات‌داکس در کانادا، این سیتی در انگلستان، گواناخواتو در مکزیک، باتومی در گرجستان، فلاهرتینا در روسیه، کلسفید در استرالیا و… حضور داشت. موساییان نیز با فیلم سینمایی «فرزند چهارم» جایزه اول بخش مسابقه فیلم‌های بلند را گرفت.

فرهیختگان: نه‌همین نمایشگاه انفرادی خط‌شکسته‌سن‌علیق روح‌الله دلخانی در نگارخانه عقیلی به پیام پدالله کابلی افتتاح شد. روح‌الله دلخانی خطا را از جوانی نزد استادان برجسته‌ای همچون استاد کابلی فراگرفت و تاکنون بیش از ۸۰ نمایشگاه انفرادی و گروهی داشته است. او در نوزدهمین نمایشگاه بین‌المللی قرآن کریم‌نفر برتر استادان هنر دانشگاهی شناخته‌شد و اکنون دارای گواهی‌نامه استنادی از شورای ارزشیابی انجنح سوشنوسان ایران است. بیشترین فعالیت‌های وی در در سال‌های اخیر در زمینه‌نقاشی خط بوده‌است. تاکنون چند نمایشگاه انفرادی و گروهی داشته که نمایشگاه «آبادی خدا آرام است…» آخرین نمایشگاه‌نقاشی خطوی بوده‌است. از این‌رو نمایشگاه‌شکسته‌سن‌علیق وی به‌عنوان نمایشگاهی متفاوت در کارنامه‌سال‌های اخیروی محسوب می‌شود. نمایشگاه «سیی و سه سادگی» در نگارخانه عقیلی واقع در شهرک غرب، خیابان سیما، ایران، خیابان پنجم، گذر فروردین، پلاک ۱۹۹۱، تا دوم آبان دیاست.

فرهیختگان

سه‌شنبه ۲۹ مهر ۱۳۹۳ ۱۳شماره ۱۵۰۴

واکنش وزیر ارشاد و معاون سینمایی اش به نامه عضو کمیسیون فرهنگی مجلس درباره جلوگیری از نمایش چند فیلم

جنتی: خودمان تصمیم می‌گیریم و تعیین تکلیف نمی‌پذیریم

ایوبی: برای اکران آمده‌ام نه توقیف

جنتی‌الله‌ایوبی رئیس‌کل مجلس شورای اسلامی

شورای عمومی بسیار. رزمه‌های این طرح تا جایی پیش‌رفته که ایوبی به سینماگران این‌اطمینان را می‌دهد که طی رازینی‌هایی که با مجلس انجام داده است چنین طرحی در دستور کار مجلسیان نیست. با این همه ایوبی همچنان از تعامل با مجلس سخن می‌گوید: «بنای ما با نمایندگان مجلس از ابتدا بر تعامل بوده است و خوشبختانه این تعامل و همدلی در گفت‌وگوی سازنده میان سازمان سینمایی و مجلس شورای اسلامی وجود داشت و واقعا ندیدم هیچ‌یک از نمایندگان در کمیسیون فرهنگی مجلس درخواست واگذاری پروانه نمایش، ساخت امور دیگر مربوط به وزارت ارشاد را در شورا یا نهاد دیگری غیر از وزارت ارشاد و سازمان سینمایی داشته باشند.» البته رئیس سازمان سینمایی تصره‌ای را هم در این میان باز می‌کند و پای اما و اگرهایی را هم به میان می‌کشد و می‌گوید: «اگر در میان دیگر نمایندگان مجلس خبرهایی وجود دارد باید بگویم که هم ما و هم اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس از آن بی‌اطلاعیم.» حاشیه‌هایی که برای دو فیلم «عصبانی نیستم» و «قصه‌ها» در مجلس ساخته رخشان بنی‌اعتماد پیش آمده باعث شده تا کارگردان‌های این دو فیلم بنا را بر تعامل با سازمان

جنتی‌الله‌ایوبی رئیس‌کل مجلس شورای اسلامی

سینمایی بگذارند تا بتوانند فیلم خود را به اکران نزدیک کنند. فیلم «عصبانی نیستم» که در جشنواره سی‌ودوم فجر با اعمال اصلاحیه و تغییر پایان‌بندی فیلم اکران شد و همچنین در شب آخر برگزاری از دور مسابقه خارج شد، نشان از تعامل با سازمان سینمایی می‌دهد. درمیشیان همچنان تن به این اصلاحات داده تا بتواند محل اختلاف مجلس با سازمان را کاهش دهد. فیلمی که می‌گویند سیاسی است در حالی که باید اجتماعی شود. همین مساله هم با تغییراتی که در ساختار فیلم به وجود آمده همچنان نتوانسته میان اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس اجماع به وجود آورد تا مشکل این فیلم‌ها حل شود و درنهایت به اکران برسند. ایوبی در ادامه سخنانش به حاشیه‌های این دو فیلم اشاره می‌کند و می‌گوید: «بنای مجلس شورای اسلامی هیچ‌گاه بر توقیف نبوده بلکه بر اکران است و از سوی دیگر خود من برای اکران آمده‌ام نه برای توقیف. البته حساسیت‌هایی وجود دارد که باید تلاش کنیم همه این حساسیت‌ها کاهش پیدا کند. درباره دو فیلم «عصبانی نیستم» و «قصه‌ها» در مجلس صحبت‌هایی شد و اعضای کمیسیون فرهنگی هم مانند من بر اجتماعی بودن فیلم‌ها تأکید دارند

ساسی‌الزینب‌حشمدار

جشنواره فیلم کوتاه تهران در شب پایانی

طائر پور: صحبت از فقر و افسردگی در فیلم‌ها سیاه‌نمایی نیست

گروه ادب و هنر: اختتامیه سی‌ویکمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران با تقدیر از فرهاد مهران و فروشهرام مکرری برگزار شد. حبیب‌ایل بیگی مدیرعامل انجنم سینمای جوانان ایران و دبیر این دوره از جشنواره با اشاره به مشکلات برگزاری چنین جشنواره‌هایی گفت: «باید شرایط تولید فیلم کوتاه در کشور بهبودیابد. ما معتقدیم از کشت‌ناکرده نمی‌توان انتظار داشت.» فرشته طائرپور تهیه‌کننده کهنده سینما هم گفت: «در این فیلم‌های کوتاه این رابه یادمی‌آورد که به جز فست‌فوال‌ها هیچ مجالی برای نمایش فیلم‌های کوتاه و انیمیشن نداریم و این برای کشوری با چنین

نگاه نقد

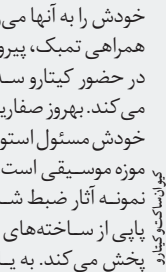
اولین فیلم بلند سیدرضا میرکریمی با عنوان «کودک و سرپا» (۲۰۰۰) را دیده‌ام و آن را در فهرست هزار فیلم برتر خودم و بخش ضمیمه مجموعه (Essential Cinema) در سال ۲۰۰۴ قرار داده‌ام. «فرد کمپر» نیز نقد خود بر فیلم «زیر نور ماه» دومین ساخته بلند رضا میرکریمی را اینگونه آغاز می‌کند که نسخه‌ای تازه از روایات دینی است که در آن نیکوکاری و عدالت از بیروی محض از قوانین مهم‌تر است و حالا که فیلم جدیدش «امروز» نماینده سینمای ایران در اسکار ۲۰۱۵ را دیده‌م به آن نیز نینجه رسیده‌م که این کارگردان مشخصا ویژگی‌های یک استاد را داراست. بخشی از استادی میرکریمی به علاوه تیم بازیگران قابل ملاحظه و میرانسن فوق‌العاده آن در فیلم «امروز» مربوط به مسائل می‌شود که کارگردان تصمیم گرفته آنها را در فیلم نشان دهد و این‌بار آنها صحنی نکند. در صحنه آغازین فیلم مردی را در روی صندلی عقب

گزارش

فرهیختگان: کیتارو که از شاخص‌ترین موسیقیدانانی است که تاکنون به ایران آمده است، باامداد دیروز ۲۸ مهر از ایران رفت، در حالی که به‌رغم فروش بلیت فرصت اجرایی پنجمین شب در ایران را به‌و نداند. نغواین کنسرت را ربط دادند و این‌هاهمانگی‌ها که معلوم هم نیست دقیقاً چه بوده و مقصرش کیست. البته برخی لغو کنسرت شب پنجمن کیتاروا به دلیل ترددین ترفتن بلیت‌های بالایی صدهزار تومان و تصمیم این روزانه ژاپنی نسبت داده‌اند. ناهاهمانگی‌ها برای حضور بیشتر کیتارو به گردن هر جایی که باشد، موجی منفی برای موسیقی ایران در داخل و خارج از کشور ایجاد کرد و موضوع به سرعت رسانه‌ای شد. گفته می‌شود خروج کیتارو از ایران آنقدر باضرب‌الاجل همراه بوده‌است

که مدیران میراث فرهنگی موفق به دادن هدایای شان به او نشده‌اند. وقتی موضوع خروج زده‌نگاه‌به کیتارو اعلام می‌شود او تنها فریبش در ایران را به‌و نداند. نغواین کنسرت را ربط دادند و این‌هاهمان زمانی است که باید خود و گروه همراهش را برای اجرای پنجمین شب آماده می‌کرده است. علی‌مرداخانی، معاون امور هنری، غروب یکشنبه ۲۷ مهرماه نوازنده سازهای کوبه‌ای ژاپنی را به موزه موسیقی می‌برد تا به همراه مدیر دفتر موسیقی بازدیدی کوتاه از این مرکز داشته باشند و همین لحظات باقی‌مانده‌سازهای متنوع ایرانی را ببیند و از تماشای سازهای کوبه‌ای ایرانی به وجد و هیجان بیاید و بگوید: «امروز که

این استودیو و این موزه را دیدیم به‌نظم به لحاظ امکانات قوی و مجهز است. این دلیلی است که موسیقی ایران می‌تواند به جایگاه بین‌المللی بالاتری دست‌پیدا کند. همه‌سازهایی که در این موزه دیدم، برابرم جالب بود و همه آنها به موسیقی ما نزدیک هستند.»

در بازدید از کارگاه استاد ابراهیم قنبری مهر است که کیوان ساکت

وکنش وزیر ارشاد و معاون سینمایی اش به نامه عضو کمیسیون فرهنگی مجلس درباره جلوگیری از نمایش چند فیلم

جنتی: خودمان تصمیم می‌گیریم و تعیین تکلیف نمی‌پذیریم

ایوبی: برای اکران آمده‌ام نه توقیف

منتها اختلاف‌نظرهایی در میان اعضای کمیسیون وجود دارد و برخی معتقدند این دو فیلم کاملا اجتماعی هستند و برخی دیگر می‌گویند گه‌های سیاسی در کلیت آثار دیده می‌شود.» در میان همه این رفت‌وآمدهای رئیس سازمان سینمایی به مجلس تنها چیزی که مشخص است حل و فصل این اختلافات است، حل و فصل تا جایی که نظر نمایندگان مجلس را جلب کند. این درحالی است که سازمان سینمایی پروانه نمایش این فیلم‌ها را صادر کرده است. طی این روزها کارشناسان و اهالی سینما نسبت به این سرنوشت واکنش نشان دادند و نظرات خودشان را انعکاس دادند و از اکران شدن این فیلم‌ها دفاع کردند، با این همه این رئیس سازمان سینمایی است که می‌خواهد هم‌کاری مجلس و اهالی سینما حفظ شود. او از آرامش در سینما حرف می‌زند و می‌گوید: «قرار شده یک بار دیگر با همدیگر فیلم‌ها را مرور کنیم و اگر گه‌های سیاسی در آنها دیدیم که جنبه‌های اجتماعی بودن آثار را کاهش داده، این نکات را حل و فصل کنیم. من فکر می‌کنم اماذگی گفت‌وگو بین نمایندگان مجلس و سازمان سینمایی وجود دارد و باید در فضایی آرام به گفت‌وگو نشست، چرا که این آرامش به نفع سینمای کشور است و بهتر است که حفظ شود.» حجت‌الله ایوبی در مراسم اختتامیه سی‌ویکمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران گفت: «از مسئولان، دولتمردان و نمایندگان مجلس درخواست می‌کنم که با سینما آشتی کنید و آن را ورته ببینید.» واکنش به نامه کمیسیون فرهنگی مجلس همچنان ادامه دارد. محسن علی اکبری تهیه‌کننده سینما نیز در گفت‌وویی با ایسنا گفته: «در هیچ جای دنیا سابقه ندارد که مجلس به مساله فیلم‌ها ورود کند. باید برای هنرمندان خطوط قرمز تعریف و به صورت مکتوب فایلا شود، در غیر این صورت هیچ انتقادی به هیچ هنرمندی در هیچ زمینه‌ای وارد نیست.» خسرو سینایی نیز درباره این اتفاق گفت: «اینکه مسئولان چه تصمیماتی می‌گیرند و مبنای تفکر آنان برای تصمیم‌گیری چیست را نمی‌دانم و نمی‌خواهم بدانم اما اختلاف و بلا تکلیفی جز اتلاف سرمایه و انرژی افرادی که به این کشور علاقه‌مندند نتیجه‌ای دربر ندارد.»

شوکه

جزئیات تازه از فیلم تازه‌فرهادی

فیلم‌سینمایی

«گذشته» را در خارج از کشور ساخت، خیلی‌ها کنج‌کاو بودند تا بدانند این کارگردان مشهور فیلم بعدی‌اش را در کشورش می‌سازد یا موقعیت‌های تازه‌ای را تجربه می‌کند. این کنج‌کاو ی بارها از سوی خبرنگاران داخلی و خارجی از کارگردان «جدایی نادر از سیمین» پرسیده و جواب‌های گوناگونی گرفته‌شد. خلائی‌کی از کارکنان کمپانی فرانسوی «ملکه کوچک» خبر داده‌است که فرهادی فیلم جدیدش را با موضوع پلیسی معملی در یکی از جزایر اسپانیا می‌سازد. ظاهرا در این پروژه فرهادی هیچ بازیگر ایرانی حضور ندارد و همه عوامل آن اروپایی خواهد بود. با این حال گفته می‌شود که این فیلم فرهادی موضوعی با ارتباط با ایران نیست و قصه‌ای در ارتباط با یک ایرانی را بازگو می‌کند. قبل از این گفته می‌شد که احتمالا بیعنام معادی با فرهادی در این فیلم نیز همکاری داشته‌باشد. کمپانی فرانسوی ملکه کوچک با فیلم پلیسی و معمایی فرهادی خواهد بود و فیلمبرداری آن در یکی از جزایر مسکونی اسپانیا ساخته می‌شود. این کمپانی در تاتش است تا با فیلم جدید فرهادی موقعیت خوبی برای این کارگردان ایرانی فراهم آورد. یادآوری می‌شود کمپانی‌های فرانسوی در معرفی فرهادی به سینمای جهان نقش عمده‌ای را ایفا کرده‌اند.

دقیقه ۹۰

بازسازی فیلم صامت خاطره‌انگیز

آنا: پدرو آلمادور، جان مک‌تیرنان، کیانو ریوز، پائولو سورنتینو، برتران تاورنیه و ژاویر دولان مشغول بازسازی نسخه‌فیلم صامت مشهور «کارگران کارخانه لومیر اثر ترک می‌کنند، هستند که گوشت و لبنی لومیر در سال ۱۸۹۵ و در نخستین روزهای تولید فیلم مستند ساخته بودند. وراثتی گزارش می‌دهد که پدرو آلمادور روز شنبه در لیون فرانسه فیلم خود را به‌بخشی از پروژه‌ای مشترک با فیلمسازان دیگر و نگاهی به قطعه فیلم «کارگران کارخانه لومیر اثر ترک می‌کنند» است، کلید زده است. فیلمساز نامدار اسپانیایی این فیلم را به‌عنوان ادین دیو به شهر لیون به‌عنوان محل کار و سکونت برادران لومیر و خاستگاه سینما می‌سازد. نسخه‌صامت فیلم «کارگران کارخانه لومیر اثر ترک می‌کنند» که در شهر لیون فرانسه فیلمبرداری شده‌بود، انبوهی از کارگران رانشان می‌داد که از دروازه کارخانه بیرون می‌زدند و همین حال یک گاری، مردی با دو چرخه و یک سگ و لگرداز مقابل دوربین عبور می‌کردند. این قطعه فیلم ۴۱ ثانیه‌ای به‌عنوان اولین فیلمی که برای تماشاگران انبوه ساخته‌شد، شهرت پیدا کرده‌است. پدرو آلمادور دوربین خود را دقیقاً در همان محلی کاشته‌است که برادران لومیر نسخه‌فیلم مستند خود را پخش کردند. راز آن منظر فیلمبرداری کرده بودند.

آلمادور قرار است این پروژه‌اش را فراتر از بازسازی صرف یک قطعه مستند بسازد. در همین حال، پائولو سورنتینو، فیلمساز ایتالیایی زنده‌جا یازه اسکار بهترین فیلم غیرانگلیسی‌زبان پارسال برای ساختن «زیبایی بزرگ»، به‌عنوان بخشی از این پروژه نگاهی رمانتیک به فیلم‌برادران لومیر انداخته و با بازیگرانی مانند ایزابلا روسلینی، برنیس موزه، روسی و پالما و ماریاسپردز استفاده کرده‌ودر یک‌نامنیز آلمادور از جلوی دو دوربین و عبور می‌کند. ژاویر دولان، فیلمساز کانادایی که فیلم «مامان» او اسامی در جشنواره کن درخشیده و به‌آکادمی اسکار معرفی‌شد نیز فیلم کوتاهی در این مجموعه ساخته است. جان مک‌تیرنان سازنده «جان سخت» که به ماه‌های اخیر از زندان آزاد شده‌است، کیانو ریوز را نیز «ماتریکس» و «بودای کوچک»، بازیگر فرسومدیر انستیتو لومیر و جشنواره فیلم کن، برتران تاورنیه کارگردان فرانسوی «حوالی نیمه‌شب» و ادگار رامیرز بازیگر نروژی‌تالی نیز از جمله افرادی هستند که نقشی در این پروژه دارند.